

Victoria-Maria PRIPON

Victoria-Maria PRIPON s-a născut la 25 septembrie 2009, în Buzău. Este elevă la Școala Gimnazială „George Emil Palade” din Buzău.

Activitate literară

A debutat în anul 2018 în revista „Literatura”. A prefăcut volumul „Te voi iubi de-a pururi”, Editura Serafica Roman, 2022, autor Gina Agapie; A fost membru în juriul Concursului Național „Lăsați copiii să vină la Mine!”, ediția I/2022, organizat de Parohia „Sf. Mare Mucenic Mina”-Buzău în colaborare cu Filiala „Pamfil Șeicaru”-Buzău a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și Asociația Liga Scriitorilor, Filiala Buzău. A participat la emisiuni televizate ca: „Merituoșii” - „Toc Șou cu Dan Răspopa” la „Focus TV” și „Clubul Artelor” la „Campus TV” Buzău. Este membră în Asociația Liga Scriitorilor, Filiala Buzău (2022) și membru voluntar al Asociației „Maria Ionașcu”.

Volume publicate

„Orașul Cuvintelor”, Editura Alpha MDN Buzău, 2018, poezie;
„Mâna destinului”, Editura Rafet-Râmnicu Sărat, 2021, poezie;
„Enigma”, Editura Beta, 2022, poezie;
„Ploaie elocventă”, Editura Rafet-Râmnicu Sărat, 2022, poezie.

Premii și recunoașteri

Încă de la debut, din anul 2018, Victoria Maria Pripon a obținut numeroase premii la concursuri Naționale de Creație Literară, unele dintre acestea finalizându-se cu publicarea volumelor proprii. Menționăm doar câteva dintre acestea: Concursul „Vasile Voiculescu” ediția a XXX-a, Buzău; Concursul „Constantin Petcu”, ediția a XIX-a și ediția a XX-a, Buzău; Concursul „Oana-Diana Renea”, ediția a VII-a - Focșani; Concursul „Radu Cârneci” - Râmnicu Sărat, ediția I, ediția a II-a și ediția a III-a, Rm Sărat; Premiul pentru cel mai bun volum de debut în cadrul Concursului „Primăvara Poeților”, (Biblioteca Județeană „Vasile Voiculescu” Buzău, 2021); Concursul „Voi sunteți lumina lumii”, ediția I, ediția a II-a și ediția a III-a (Buzău); Festivalul de poezie „Gellu Naum” (București, 2022 și 2023); Concursul național de poezie patriotică „Sub crucea Sfântului Martir Brâncoveanu”; Concursul „Copiii din Țara Dorului”, ediția I, ediția a II-a, ediția a III-a (Buzău); Concursul „Lada Mea de Zestre” (Buzău); Festivalul-Concurs „Vis de Toamnă”, Festivalul Internațional de creație literară „Grigore Vieru” (Societatea Culturală „Apollon”); Concursul Național „Eminescu, un vis în așteptare”, ediția I, (2021-2022, organizat de Filiala UZPR „Valeriu Braniște” Timiș); Concursul Județean de poezie „Emil

Niculescu", ediția I, (Buzău, organizat de Fundația „Mareșal Alexandru Averescu” și Divizia 2 Infanterie Getica, în parteneriat cu Cercul literar „Vasile Cârlova” al Cercului Militar Buzău, Inspectoratul Școlar Județean, Liga Scriitorilor, Filiala Buzău și Centrul Cultural „Alexandru Marghiloman” Buzău); Concursul Județean, ediția a II-a, organizat de Biblioteca Județeană „Ion Miculescu” Olt; Concursul Național de proză scurtă „Nicolae Velea” (organizat de Asociația Difuzorilor și Editorilor „Patronat al Cărții” și revista „Arena Literară”, ediția a VI-a); Concursul „Ocrotiți de Eminescu” (organizat de ASTRA, Despărțământul „Timotei Cipariu” – Blaj); Concursul „Vara visurilor mele” (organizat de Revista „Amurg sentimental”) și multe altele.

În afară de recunoașterea în domeniul creației literare, Victoria Maria Pripon se implică în programele literar-artistice desfășurate în cadrul evenimentelor culturale organizate de Liga Scriitorilor Filiala Buzău, dar este și o elevă silitoare, cu rezultate foarte bune la învățătură, în anul școlar 2022-2023 obținând și Medalia de bronz la Olimpiada Națională de Limba Latină.

Este inclusă cu creații în Antologii: „Iubirea ca o poezie” (ediția a II-a, 2020), „Row of masks” (2020), „Viața s-a mutat pe Internet” (2020), „Icoana sufletului meu” (2021), „Copiii din Țara Dorului” (edițiile 2021, 2022, 2023) „O, mamă, dulce mamă!” (edițiile 2022, 2023), „Voi sunteți lumina lumii” (edițiile 2022, 2023), „Acasă de Crăciun” (2022), „Tineri fascinați de origini” (2022), „Pace pe Pământ” (2022); „Glasul nostru” (2023);

Este publicată în diferite reviste: „Literadura” (Buzău), „Caietele de la Țintești” (Buzău), Almanahul „Renașterea Buzoiană” (Buzău), „Spații culturale” (Rm. Sărat), „Aripi de vis” (Buzău), „Origini” (Buzău); „Apollon” a Societății Culturale Apollon, „Glas râmnician” a Centrului Cultural „Florica Cristoforeanu” și a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, Filiala „Victor Frunză” (Râmnicu Sărat), „Alfabet”, „Rotonda valahă” (publicație apărută sub egida Uniunii Scriitorilor din România – Filiala Sibiu și a Asociației Culturale „Curierul de Vâlcea”), „Litera 13” (Brăila).

Extrase din referințe critice

„Poeta – pentru că este vorba despre o poetă în cel mai adevărat sens al cuvântului - are o intuiție fabuloasă a existenței, a necuprinsului care ne cuprinde, și a unor noțiuni abstracte (timp, sens, alteritate etc), anunțând, încă de pe acum, o evoluție literară excepțională.” (**Lucian Mănăilescu** – „Poeme de Victoria-Maria Pripon, un talent de excepție, Noi suntem amintirile trecutului” în „Jurnal de curbură”, 29 iunie 2018).

„De vreo doi ani, auzind de reușitele literare ale micuței Victoria-Maria Pripon (născută în 2009), am fost ușor sceptică. Citind volumul ei de debut, „Orașul cuvintelor”, îmi dau seama că are deja un stil propriu, un univers care face în mare referire la puterea cuvântului și la tot ce înseamnă acesta în comunicarea și legăturile afective dintre oameni. [...] îi întrevăd un viitor frumos în literatură dacă va continua să scrie, dar și dacă va încerca să nu scrie cu orice preț.” (**Daniela Șontică** - Cenaclul literar „V. Voiculescu” - Biblioteca Județeană Buzău, 23 iunie 2021)

<< De multe ori, citind creațiile elevei Victoria-Maria Pripon, trăiești cu impresia că ai în față scrierile unui om matur, cu o vastă experiență de viață și nu ale unui copil de doar 12 ani.

Am tot căutat prin volumul „Enigma”, m-am uitat în oglindă și m-am întrebat, ca și autoarea în poezia „Oglindă, oglinjoară”: „Ce am făcut ca să te rănesc?”, pentru că am devenit spini și reușim să ne rănim între noi. Oricâte eforturi am face, ne este destul de

greu să ne răspundem la întrebarea: „Dar cine sunt?”, însă autoarea reușește să ne dea un indiciu în poezia „Human”: „Suntem/ doar oameni.../ În final, suntem/ Numai ochi,/ Doar oglinzi”, pentru că da, ochii sunt oglinzi ale sufletului, iar în oglindă se poate reflecta o imagine tristă, sau „Lacrimile care curg ca un râu”, așa cum autoarea precizează în poezia „Imagini”. Citind poezia „Veninul furiei”, m-am străduit să-mi imaginez „Cum ar fi viața/ În alt mod,/ Fără nimic” și, cu toate că „Răul s-a întors”, așa cum menționează în poezia „Plan rău, Nu luptăm,/ Rămânem...” Sunt niște puncte de suspans în poezie, acel rămânem, fixând rădăcinile fiecăruia și făcând să înțelegem cât de important este să fii într-o stare de existență din prezent, conștient, observator în realitatea proprie, această stare fiind regăsită și în poezia „Nemurire”: „Suntem cele/ Mai bune creații,/ Cele mai frumoase/”, dar „Nu ne recunoaștem,/ Suntem doar în viitor/ Și avem trecutul/ În oglinda noastră”, însă „Refuzăm să o mai utilizăm” („Oglindă, arată-ne trecutul”). În poezia „Azi este continuarea ridicolă a zilei de ieri”, autoarea ne îndeamnă „să găsim/ Un plan”, pentru că cei care „se uită,/ Sunt dependenți de spectacolul nostru,/ Aplaudă, râd și se distrează...”, fără a ști „Ce frumos era odată”, pentru că „Nu vorbesc/ Nu sunt aici” („Întreg”).

Subiecte sensibile, actuale, specifice persoanelor vârstnice, înțelepte, sunt abordate de Victoria-Maria Pripon, introducând adevărul printre rânduri, ca în poezia „Adevăratul înțeles”: „Adevărul (întrebat fiind)/ A răspuns că nu știe,/ În timp ce minciuna/ A început să arate/ Câte lucruri cunoaște,/ Cât de înțeleaptă e...”/ și își continuă ideea în poezia „În realitate”: „Minciuna dă din picioare,/ Susținând acest lucru,/ Și are sclavi,/ Pe cuvinte/ Și le spune să scrie ploii/ Și vânturi./ Adevărul e normal./ Dar în lupta cu minciuna/ Se spun născociri/ Ale erorii.../ În lupta cu minciuna/ Nu există reguli!” Poate că ar trebui să medităm la aceste subiecte surprinse în volumul „Enigma” de către Victoria Maria Pripon. În poezia „Adevărat” ne atrage atenția că „Acum mulți ani/ Trăia Adevărul Adevărat/” însă, deși copil, constată că „Moare Adevărul/ Pentru tristețe/”(Înainte și înapoi). Ne-ar prinde bine să ne întrebăm: de ce? Ce s-a întâmplat cu peisajul unde era adevărata viață și de ce „Suntem complet digitali,/ Cu o viață editabilă?”, căci „Inteligența artificială/ Este închisoarea tuturor/ Dorințelor mortale/ Și oamenilor imortali...” („The Wish”). Avem o șansă, ne asigură Victoria, că doar „Lumea care era utopică,/ Acum e apocaliptică” („Utopia este apocalipsă”). Dacă reușești să realizezi că „Totul e regizat”, că „Dramele sunt ale actorilor mediocri,/ Viața este un film... Suspansul e transformat în actorii stupide.” („Suspans”), constăți că „Regulile sunt pentru cei timizi” care cunosc „doar ceea ce vor ei să cunoști,/ Exiști pentru că vor ei să exiști/ Și pentru acest lucru va trebui/ Să le mulțumești...” („Reguli”).

Am fost plăcut impresionată de faptul că un copil de 12 ani poate să-și manifeste patriotismul, scriind despre România, care „e într-adevăr, mister și creație” („România necenzurată”), despre „mormintele strămoșilor noștri” („Curând”), despre „Secrete care au fost/ Trimise peste țara noastră („Copil”), întrebându-se: „Ce se poate întâmpla?” În sufletul ei de copil simte că există „A doua șansă/ Un nou început” („Șansă”), căci „Se spune că există/ Tot ce dorim/ Deși nu cunoaștem” („Sticlă”) și „Trebuie să aflăm/ Cine suntem cu adevărat” („Liniște”).>>. (**Elena Căpățînă** – „Deslușind împreună Enigma” în Revista „Armonii culturale, 13 apr. 2022)

„Am stat în cumpănă să mă dumiresc dacă nu cumva un al doilea volum într-un an și al treilea la vârsta asta fragedă nu este prea mult, iar în final am decis să mizez și eu pe copila-poet Victoria-Maria Pripon, în mod cert, una din bijuteriile scoase la lumină de neobositul căutător de minuni, care a fost regretatul prieten Marin Ifrim. [...] După ce i-am acordat premiul, am căutat despre ea și am văzut că a câștigat multe premii la mai

multe concursuri și că avea cărți publicate; chiar anul acesta a câștigat un premiu la un concurs de la Râmnicu Sărat, și nu numai ea, ci și tatăl ei. Așa am fost pus în situația de a căuta și cine este tatăl ei. Primul lucru la care m-am gândit a fost să văd dacă nu cumva o ajută, îi dictează, lucrează pe textul ei. M-am convins că nu. Și tatăl ei este autor de cărți, inclusiv de poezie, dar și de publicistică și de proză. Nu. Este ea însăși. Are o oglindă cu care stă de vorbă. O întreabă despre una, despre alta și oglinda îi spune lucruri frumoase, pentru vârsta ei lucruri serioase și frumoase.” (**Marian Ilie** - „Pământ și pasăre, oglindă și veselie” în prefața volumului „Enigma”)

„Deși are doar 13 ani, CV-ul ei literar este impresionant nu doar ca dimensiune, ci și ca valoare. Din cele cinci pagini primite care cuprind: publicații în reviste literare, premiile, activitățile ei literare, aparițiile tv, volumele publicate, am spicuit câteva informații pentru a-i contura un portret de adevărat poet, nu de <<copil-poet>> cum o numesc unii. Căci, deși are o vârstă atât de fragedă, este de o seriozitate și o maturitate care uimește, fapt ce se reflectă și în scrierile sale. Au scris despre ea cu apreciere, recomandări și uimirea descoperii unui mac fraged pe vastul câmp al literaturii, dar cu rădăcini bine înfipite în taina cuvântului, scriitori consacrați care i-am intuit necumințenia jocului de cuvinte ivit pe când abia învățase să scrie: Lucian Mănăilescu, Marin Ifrim, Tudor Cicu, Ștefan Teodor-Cabel, Stan Brebenel, Valentina Bucur și alții. [...] La cinci ani distanță de la talentul intuit de un cunoscător care ani de zile a ținut viața literară buzoiană în priză, vedem cât de frumos s-a împlinit destinul ce i-a fost prezis...”. (**Mihaela Aionesei** - prezentare în Revista „Rotonda valahă”, nr. 28, 2023)

„În labirintul căutărilor sale, Victoria-Maria Pripon, figurând secvențe de poezie concretă, găsește, în mod fericit, calea de comunicare cu cititorul, mai rapidă și mai convingătoare cum e aceea din poemele ample postmoderniste. Prin aceste „poeme concrete”, în care totul curge spre o poezie la care și cititorul e invitat să îi reconstituie aria și materia lirică, autoarea ne vorbește despre: ființă, existență, gând, elixirul vieții, destin, șansă, iluzie, speranță, copilărie, emoții, vis etc. Ca o concluzie, sunt optimist în ceea ce privește destinul unei poete ce îi este dat să foreze, să imagineze, să scormonească în lumea cuvintelor spre a înțelege temeiul acestei lumi, unde nimeni nu pare să fi găsit vreun răspuns mulțumitor, dar dat li-e să imagineze un drum lămuritor: Crede în tine/Și învață din greșeli,/Ești o oglindă/Iar noi ne reflectăm/În ea. (Lac și viață). Și ne așteptăm, convinși, că experimentele micuței autoare merg în direcția jocurilor poetice intertextuale, cu acea speranță că poezia ei va ajunge și la cei din următoarea generație de cititori.” (**Tudor Cicu** – „Ultimul rând cu replici de auzit, de la Lună până la Soare și înapoi”, în Revista „Întrezăriri”, nr. 39, 2023)

„În cazul elevei Victoria Maria Pripon, încă de la primul volum lecturat (Enigma), poezia ei îmbrăca ușor aura unor poeme moralizatoare ce încorporează reflecții care-i deschidea calea spre adevăruri, într-un stil concis și frumos, uneori înrudite cu proverbul, maxima, cugetarea sau vorba cu tâlc.” (**Tudor Cicu** – „Înstrăinați și singuri prin ploaia elocventă”, în Revista „Spații culturale” nr. 87, 2023)

„Victoria-Maria Pripon, un talent autentic și o mare speranță a literaturii tinere, a devenit membră a Ligii Scriitorilor din România. Este o confirmare a valorii sale, pentru că Victoria are o prolificitate de invidiat. Scrie cu constanță și cu seriozitate, aprofundează teme fiind atentă deopotrivă la simbolistica generală a textului, pe care o filtrează imagistic prin sine însăși. La această vârstă fragedă ea are construită deja imaginea unui

poet consacrat, conștient de resursele sale". (**Valentina Bucur** – „Opinia” Buzău, 6 septembrie 2022)

Din creația autoarei

Vertical

Dețin cerul pierdut,
Înghițit de planul vertical.
Îl cunosc și mă visează
În fiecare seară,
Tânjim după orizontul nesfârșit.

Orbii văd cerul... vertical,
Stelele se aliniază în frunzele de ceai,
Iar universul este orizontal,
Întindem apocalipsa ca pe o cărare
Și pășim cu grijă spre deosebire.

Către alte uverturi

Pseudoșanse,
Numite anonim,
Fără vârstă.

Căutăm pseudoșanse
Scrise pretutindeni,
În disperare.

Vocile sunt vicii
În pseudoșanse,
Castele de apă neclădite.

Ești raza mea de soare,
O pseudoșansă,
Tainic nor al câmpiilor eterne.

Construiesc metafore,
Doar pseudoșanse,
Uverturi aflate în mijlocul drumului.

Anotimpuri irosite

Suspansul
E generalizarea pripită
A răstălmăcirii neintenționatului.

Nu ne înapoiem anotimpuri irosite,
Pierdute prea târziu,
Îmi recapăt inconștiența
Și privesc
Secundele neoficiale
Cum se scurg,
Iar anii dispar subit.

Ascult tăcuta natură,
În metafore firele se rup,
Viorile nu cântă încă o dată,
Ci se despart în stele,
Praf de vise.

Petrecem anotimpuri irosite
Pe drumul către cale.

Noul capitol

Omorâm frunze în bugetul amintirilor,
Caut să ascut iubirea
Până când găsesc scrum
Negru uitat... de mine
Încă o dată.

Cerul se întunecă,
Iar norii negri
Mă așteaptă
Să cutreier din nou alte zări.

Închei un vechi capitol
Dintr-o viață irosită,
Dedicată vanității exuberante,
Închid ferestrele înnegurate
Ale inimii
Ca visele să nu pătrundă.

Păstrez necunoscută
Cheia sufletului:
Printre sute de secrete
Găsim soarele adevărului,
Prin minciuni obscure.

În vorbe ce nu pot fi rostite
Ne vom întâlni,
Vom desprinde florile uscate
Din pomii eternității,
Din nou. Niciodată.

Nori de zi

Privește-mă
Cum răsar
Din inima lupilor,
Născută întru noi începuturi.

Înviem poeme pierdute,
Regăsite în cotidian.

Drumurile despărțite
Sunt focuri ce ard
Pentru veșnicie
Din metafore
Arse de scribi inabili.

Iar noii barzi râd.

Creăm din apă
Noi vieți, diferite amprente
Ale inimii pădurii.
Încet, frunzele
Cutreieră suflete pustiite
De tăcere.

Din nou...

Ocolesc peisajul,
Cunosc viitorul,
Învăț clipele anterioare.

Cascada se pierde în negură.

Din cauza dorului
Pierdem rădăcinile gândurilor.

Zbor printre veacuri

Zburăm printre o mie de vorbe,
Frunze ale aceluiași copac.
Cerul este acoperit
De nori, parcă sunt iluzii
Ale ploilor următoare.

Zburăm cu aripile închise,
Privim razele norilor
Pictate în nuanțe cenușii,
Pânze ale corăbiilor raiului.

Zburăm cuprinși
De gloanțele de argint
Ale versului modern,
Scalzii ți războaie
În penumbră.

Ieș la suprafață
Lacuri din suflete
Rătăcitoare,
Zburăm încă o dată –
Eroi negăsiți ai neștiutelor veacuri.

Și cred

Deșir delir
Și caut coroana vieții
În cerul azuriu.

Deșir delir
Și scriu o sută de variante
Neîncrezătoare.

Deșir delir
Și creez o ciornă permanentă,
Definitivul devine provizoriu.

Deșir delir
Și visez omătul
În timpul primăverii.

Deșir delir
Și plantez rădăcini,
Aștept florile ofilite.

Deșir delir
Și privesc profunzimea
Cum dezgheață un nou rezultat.

Deșir delir
Și plouă cu argumente,
Aduc o umbrelă.

Prorok – profetul

Dedicată lui Taras „Prorok” Grigorovich Șevcenko

Fragmente,
Uitarea este sfărâmată
În frânturi de frunze
Care acum caută o casă...

Fragmente,
Copacii privesc rotația
Continuă numită viață
Și se întreabă ce va veni după
Iarna finală...

Și totul e luminos,
Totul păstrează tainic trecutul maiestuos,
Timpul s-a oprit în loc,
Acum profetul este tăcut
Supunându-se sabiei
Și nimeni nu știe adevărul.

Profetul este tăcut,
Se gândește la pace,
Nimic nu îl poate răni acum
Pentru că este deja plecat...

O, tu, exil al inimii mele înnegurate,
Dispari pe meleaguri străine
Și poartă-mi sufletul
Prin păduri,
Dincolo de mări.

O, mamă,
Înger frumos al viselor,
Primește-ți copiii pe tărâmurile cunoscute,
Ne-ai uitat?

Mamă, întâmpină-ți profetul,
Steaua altor nopți
Ce se întoarce ultima dată...

Profil întocmit de **Elena CĂPĂȚÎNĂ**

Președintele Filialei Buzău a Ligii Scriitorilor Români, Membru UZPR